

halve. Paa Te og Sago var der endog en lille Forhøjelse. Paa Kul, Tømmer og Træ blev Tolden nedsat med omtrent en Tredjedel. Paa Metaller og Metalvarer var der foreslaaet en Nedgang af en halv Million, og paa Manufakturvarer ligeledes en Nedgang af en halv Million. Og endelig var Skibsafgiften foreslaaet nedsat med Halvdelen. Overfor disse, gennemgaende meget forsigtige, Nedsættelser stod paa den anden Side en Forhøjelse af 2 Millioner Kroner paa de nævnte Sukkusvarer, og Enderesultatet af det hele var saa, at der blev en Deficit paa henimod $3\frac{1}{2}$ Million Kroner. Dette er de tørre Fakta, vi have at regne med, naar vi skulle overveje Ordningen af vor Toldlov. Disse Fakta komme vi ikke ud over. Naar vi overhovedet fastholde at ville gennemføre en saadan Reform i sin Helhed, kunne vi ikke se bort fra, at vi ikke have Penge til baade at foretage alt dette og saa paa Forhaand opgive et Beløb af 6 Millioner Kroner paa en enkelt Artikel. Jeg gentager derfor, at hvis dette Forslag skulde blive vedtaget i den Stikelse, det har nu, er det absolut enstydigt med, at enhver gennemgribende Toldreform vil blive stanset for en uoverskuelig Narrætte.

Men jeg gaar nu over til at betragte Forslaget ganske for sig selv, fuldstændig isoleret, uden Hensyn til det store almindelige Reformspørgsmaal, som dog maa danne Baggrunden for vore Overvejelser. Først og fremmest: hvilken Betydning i økonomisk Henseende vilde en saadan Lov kunne antages at faa ved Ophævelsen af Afgiften paa Sukker? Der er jo fornødtvis ikke nogen som helst Tvivl om, at de Toldafgifter, som for Tiden hvile paa Kul, paa Jern, paa Metaller og grove Metalvarer, paa Tømmer, Træ, paa Farvestoffer, paa Sejlbug, Lovværk, Sække og mange andre af den Slags Ting, og endvidere ligeledes Skibsafgiften, at alt det er Afgifter, som direkte tynde paa det økonomiske Erhvervsliv. Det er Afgifter, som have den allerværste Skavank, Statter kunne have, nemlig den, at de hindre Erhvervslivet i at gaa sin naturlige Gang. Vi have her til Lands ganske almindelig den Opfattelse, at vor økonomiske Tilstand er usikker. Vi føle os omgærdede og indnærvede fra alle Sider ved voksende Toldmure, vi overvæltes af vore Naboers Konkurrence,

vi føle, at vort Land ikke har store Rigdomskilder, vi se vore Byer tiltage ved at trække en Befolkning til sig, som de dog ikke ere i Stand til at give virkelig lønnende Vækst, kort sagt, vi have en almindelig Følelse af, at der er temmelig daarlige Udsigter for vor hele økonomiske Udvikling. Men ved Siden deraf frembyde vi det vistnok enestaaende Særtryk, at vi lægge direkte Skat paa Industrien, paa Erhvervslivet i det hele. Vi lægge Hæmsko paa al økonomisk Fremgang, idet vi simpelt hen sætte en Straffebøde paa Vækstbærende for at bringe Arbejde og Vækst til her i Landet. Vi bestatte i Flæng beskyttede og ubeskyttede Industrier saaledes, at den Industri, som ikke er beskyttet, oven i Købet maa bøde til Statskassen for at faa Lov til at eksistere. Alle disse Afgifter, som jeg her har nævnet, og som hvile som et almindeligt Tryk paa Erhvervslivet, kunne vi saa fjærnedes ved at ofre et Beløb af omtrent 4 Mill. Kr. Det er en Skattebyrde, hvis Tyngde paa det økonomiske Liv slet ikke kan maales umiddelbart efter Beløbets Størrelse, hvis Skade langt snarere maatte maales efter det, der ikke kommer ind, maa maales efter alle de Erhvervsbærende, som Afgifterne hæmme, stille sig i Vejen for og hindre. Naar nu alle disse Afgifter, som man kan løskøbe sig for med 4 Millioner, naar de blive liggende, hvad er saa det for en økonomisk Binding, man nu vil købe ved at opgive et Beløb af 6 Mill. Kr. i Sukkertold? Ja, Svaret kende vi: Det er Sultetøjet. Der er virkelig i Færd med at danne sig en Opfattelse hos mange Mennesker om, at ligesom Landets økonomiske Tilværelse i en Række af Aar har hvilet paa det "gode danske Smør", vil den i Fremtiden komme til at hvile paa det "gode danske Sultetøj". Det skulde glæde mig i højeste Grad, om det var Tilfældet, men jeg maa tilstaa, at jeg har ikke været i Stand til at tilegne mig saa sødt et Haab. Vi Danske have ved Siden af mange andre fortræffelige Egenskaber ogsaa den at være i Besiddelse af et meget levende Fantasi, og jeg frygter for, at man i denne Sag er tilbøjelig til at lade sin Fantasi løbe løbst og at søge Trost og Forglemmelse for Virkelighedens Torne ved at vælge i det ukendtes Herligheder. Man tror i Sultetøjet at have en Guldgæube,